

**Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ
δεν επιτρέπει συνεργασίες με την «Κεντροαριστερά»**

του Γιάννη Μηλιού

Η συγκυρία στην Ελλάδα σήμερα μοιάζει εφιαλτική. Η κυβέρνηση ξεπουλάει τη ΔΕΗ, νέα «μνημόνια» προαναγγέλλονται από τους κήρυκες του «αυτονόητου» συμφέροντος των ελίτ, το ασφαλιστικό σύστημα οδεύει προς κατεδάφιση και τα τελευταία εργασιακά δικαιώματα προς κατάργηση. Οι κοινωνικές αντιδράσεις είναι σπασμωδικές, δεν αντιστοιχούν στη σαρωτική επίθεση των ελίτ που συνεχίζεται ακάθεκτη. Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό εμφανίζονται ρωγμές που φαντάζουν απειλητικές για τη σταθερότητα του καθεστώτος των μνημονίων, καθώς μάλιστα οι ρωγμές αυτές συμβαίνουν σε χρονική συγκυρία κοντά στην επερχόμενη εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας. Είναι έτσι όμως;

Το πιο πρόσφατο παράδειγμα αυτών των ρωγμών είναι το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και οι «προτάσεις για δημοψήφισμα». Οι ανεξάρτητοι βουλευτές κατέθεσαν μια πρόταση στην οποία διατυπώνουν διαφωνία με το επίμαχο νομοσχέδιο γιατί «η παραχώρηση του 30% της ΔΕΗ δεν είναι ενταγμένη σε κάποιον ευρύτερο αναπτυξιακό σχεδιασμό της οικονομίας[...]». Πουθενά στη δήλωσή τους δεν αναφέρουν ότι είναι ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. Αντίθετα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι μόνο εναντίον της ιδιωτικοποίησης, αλλά υπόσχεται ρητά ότι η κυβέρνηση της Αριστεράς θα αποκαταστήσει τον δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο στην επιχείρηση και μάλιστα ότι θα την αναδιαρθρώσει προς μια κατεύθυνση εντελώς αντίθετη από το νεοφιλελευθερισμό. Ο ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με όσα είπε ο Α. Τσίπρας στο συνέδριο του *Economist*, θα χρησιμοποιήσει τη δημόσια ΔΕΗ ως πυλώνα για να αντιμετωπισθεί η ενεργειακή φτώχεια στη χώρα και να αποκατασταθεί το δικαίωμα όλων στην ενέργεια, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δεν έχουν να πληρώσουν.

Οι «δυνάμει σύμμαχοι» του ΣΥΡΙΖΑ ανεξάρτητοι βουλευτές, μεταξύ των οποίων και ένας υπουργός της κυβέρνησης Παπαδήμου, διατυπώνουν έναν λόγο ο οποίος δεν συνάδει με τις κόκκινες γραμμές του κόμματος. Πρόκειται για έναν λόγο που χωρίζει τις ιδιωτικοποιήσεις σε καλές και κακές, που θέτει ως βασικό ζήτημα το τίμημα της ιδιωτικοποίησης και όχι την ουσία της, που κόπτεται για τον «πραγματικό ανταγωνισμό» στην αγορά. Με απλά λόγια πρόκειται για στοιχεία ξένα προς τον

πυρήνα του Προγράμματός μας, τα οποία καιροσκοπικά συντάσσονται με τον ΣΥΡΙΖΑ και λειτουργούν αντικειμενικά ως συστημική πίεση στο κόμμα μας.

Το πρόβλημα όμως της συνεργασίας του ΣΥΡΙΖΑ με άλλες πολιτικές δυνάμεις στη βάση του προγράμματός του, δεν περιορίζεται στους ανεξάρτητους βουλευτές. Το πρόβλημα γίνεται οξύτατο όταν αναλογιστούμε ποιες είναι οι πολιτικές δυνάμεις που δείχνουν να έχουν κοινωνική δυναμική και αυτοπροβάλλονται ως πιθανοί εταίροι του ΣΥΡΙΖΑ σε έναν πολιτικό «συνασπισμό εξουσίας», δεδομένης της άρνησης του ΚΚΕ. Μια από αυτές είναι το Ποτάμι,¹ ο «επικεφαλής» του οποίου δήλωσε στους «εθελοντές» του κόμματος ότι είναι έτοιμος να συνεργαστεί και με τη ΝΔ και με τον ΣΥΡΙΖΑ(!). Στο πρόσφατο ιδρυτικό συνέδριό του, παρουσίασε μια σειρά από θέσεις μέσα από τη διαδικασία «dotmocracy». Οι θέσεις αυτές πουθενά δεν εφάπτονται καν με τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Η λέξη κλειδί του προγράμματός του είναι η ιδιωτικοποίηση, και προτείνεται μεταξύ άλλων ιδιωτικοποίηση ενέργειας, παιδείας και μηχανισμών συλλογής φορολογικών εσόδων(!).

Αυτές οι εξελίξεις, μετά την πρόσφατη ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, καθιστούν ακόμη 2 περισσότερο σαφές ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να δώσει το βάρος στις κοινωνικές συμμαχίες και όχι στη συμπόρευση με τμήμα του μνημονιακού κοινοβουλευτικού συστήματος, το οποίο προσπαθεί να πλασαριστεί ως «προοδευτική εναλλακτική λύση». Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να διαφυλάξει τον πυρήνα της πολιτικής του, που είναι η διαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης *με δεδομένη την κατάργηση των μνημονίων*² και να πορευτεί με το μόνο ξεκάθαρο δίλημμα που υπάρχει: Αυτοδύναμος ΣΥΡΙΖΑ ή ξανά εκλογές. Διαφορετικά η καθήλωση του κόμματος σε μεγέθη μεσαίου βεληνεκούς και η αδυναμία του να καθορίσει τις πολιτικές εξελίξεις θα αποβεί μοιραία για τα κοινωνικά συμφέροντα που είναι ταγμένη να υπηρετεί η Αριστερά.

¹ «Μεταπολιτική: Ο σοβαρότερος κίνδυνος για την κοινωνία και τη δημοκρατία», <http://www.avgi.gr/article/2074407/metapolitiki-o-sobaroter-os-kindunos-gia-tin-koinonia-kai-ti-dimokratia>

² «Η σχέση αυτοδυναμίας και διαπραγμάτευσης», <http://www.avgi.gr/article/3163519/i-sxesi-autodunamias-kai-diapragmateusis>